

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
 a kir. tábla átellenében.
 hová a lap szellemi részéi
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Népbolondítók.

Pécs, 1897. április hó 22.

„Jogot a népnek!” — ezzel a büszke jelszóval vonult be husvétvasárnapján a budai független polgárok által egybehívott népgyűlésre a budapesti szociáldemokrata kolompósok által felbujtogatott rendező tömeg, hogy azt a gyűlékezést, a melynek programjába éppen a „jogot a népnek!” jelszó megvalósítása, az általános választási jog sürgetése, a sajtószabadság megvédése és egyéb népszabadsági eszmék propagálása volt felvéve, éretlen sihederek módjára megzavarják, annak erőszakos feloszlatását előidéznek, a hozott határozatok hatását az okozott botránnyal megsemmisítik, a még visszalevő program-pontokra nézve pedig még a tanácskozást is lehetetlenné teyék.

Mert más céljuk botránnyos viselkedésükkel nem lehetett, hisz józan okuk sem volt arra, hogy botránnyt csapjanak nyomban az után a határozat után, a melyben a gyűlés az általános választási jogot sürgette. Különbözik nem az ő érdemük, hogy ezt a határozatot is meg nem akadályozták, mert ők a botránnyt már a gyűlés megalakulása idejére szánták, a mikor jöttment apostolukat, Pfeiffer Sándort az elnöki székbe erőszakolták. Arra számítottak, hogy az ezernél több jelenlevő függet-

len polgár az alig száz főnyi vad szocialista erőszakoskodásának nem fog engedni s a tolokodó kolompóst kiakolbólitják az elnöki emelvényről, amely esetben már a tanácskozás megkezdését is megakadályozták volna. Ez a számítás azonban hajótörést szenvedett a polgárok józan türelmességén, mert Pfeiffer tényleg elnökösödött s így a tanácskozás megkezdhető volt.

De a nyugalom nem sokáig tartott; a második tárgynál, a sajtószabadság megvédése iránt való tárgyalásnál kitört a hazátlan bérencek vad zenebonája s céljukat elérték, sem a sajtószabadság megtámadása, sem a kvótaemelés ellen nem lehetett határozatot hozni.

Bánffy báró és az osztrák tuzók meg lehetnek elégedve legújabb szövetségeseikkel, mert a legbrutálisabb rendőrség sem tett olyan jó szolgálatot a jogtipró zsarnokságnak és az ország anyagi romlására törő osztrák kapzsiságnak, mint azok a vörös szocialisták ott az ország fővárosában.

Mert hát az nagyon veszélyeztet a kormányt reakcionárius törekvéseiben, ha annak a polgárságnak a körében, amely már birtokában van a politikai jogoknak, komoly mozgalom indul meg ezeknek a jogoknak szélesebb körökre való kiterjesztése érdekében, ha a polgárság erélyesen tiltakozik a már kiküzdött általános szabadságjogok

elkobzása ellen s ha a közvélemény imponálás megnyilatkozása beleszól a nemzetrontó alkuba. Az ilyen mozgalmat elfojtani, a közvélemény nyilvánulását elnémitani hatalmi erőszakkal lehet ugyan, de nagyon veszedelmes dolog; sokkal célszerűbb szövetkezni a nép salakjával, hogy amit a hatalmi zsarnokság maga megtenni nem merészel, a gyűlékezési jog s a véleménynyilvánítási szabadság megsemmisítését ez a söpredék vigye keresztül.

Köszjük küldi tehát a hatalom a legalsó néposztályoknak felbérelt emisszáriusait, akik véres dikciókkal, az általuk soha sem érzett nyomorúságnak hajmeresztő ecsetelésével felbőszítik a tudatlan tömeget azok ellen, akik neki igaz barátai, akik helyzetének javításán nemesak üres frázisokkal, de már szerzett jogaik egész hatalmával is munkálkodnak, hogy így maga a jogtalan, az elnyomott nép semmisítse meg féktelenkedésével azt a befolyást, a mely az ő érdekükben hivatva és képes is lenne érvényt szerezni az általános emberi jogoknak.

És az államhatalom számkivetett páriái felülnek a hatalom titkos ágenseinek, nem ismerik fel a durva álarc alatt lapangó sátánt, aki szenvedélyeiknek hízelve hatalmába keríti testüket-lelküket, hogy felhasználja őket a saját szabadulásuk útjának eltorlaszolására. Pedig hát

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A fehér ruhás leány.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Ha az ablakomon kinézek, oda látok a Tardosék házára; annak a háznak is a muskátli, gyöngyvirágos ablakára. Sokszor ott felejttem tekintetemet azon a fehér gyöngyös kis ablakon, ahol oly hívogatóan bölintgatnak azok a piros muskátlik, meg azok a fehér gyöngyvirágok. Ugy binak, csalogatnak, hogy nézzek át hozzájuk, meg ahhoz a rózsás arcú, ábrándos leányhoz, az ő hűséges ápolójukhoz, a Tardos Gizikehez.

— Ne integessetek, ne hijjatok ti kicsi szótalan virágok. Vesztetemet akarjátok? Vagy mit? Miért is hívtok? Jobb nekem itt az én magányos szobámban — egyedül. Jobb nekem csak innét nézni titeket, ti kicsi virágok, mint ott ülni mellettetek szemben azzal a leánnyal és beszélni neki arról a csodás alakokkal telt világról, — hol csak illat, ábránd, szerelem lakik. Nem nekem való ez. Más az én világom. Küzdés, nyomorúság — ez való nekem. Megszoktam már. Nem esik nehezemre. Nem is akarom, hogy másképp legyen. Félek, hogy a boldogságot nem is tudnám elviselni. Félek, hogy nem is tud-

nám megbecsülni. Hiszen nem tudom, hogy kell vele bánni. — Nem volt módomban benne.

— Ezért nem megyek én most hosszátok ti kicsi virágok. Nálátok boldogság van, nálam ez hiányzik. És félek, hogy ha oda-asoknál hosszátok, rám is ragadna valami abból az illatos levegőből, abból az édes boldogságból, szerelemből.

— Mikor utoljára nálátok voltam, akkor is olyan boldog voltam. Szokatlan es nekem. Most már bánom is, hogy beszéltem hosszátok, hogy beszéltem azzal a leánnyal. A lelkembe vésődött minden szava, ott örültem a rózsapiros arcát, ragyogó szemét. — És oly nehezemre esik. — Ugy nyomja a lelkemet valami, úgy félek attól a muskátli, gyöngyvirágos ablaktól.

— Mikor utoljára eljöttem tőletek, mikor megmondtam annak a leánnyal, hogy szeretem, úgy űzött, hajtott valami. — Haza siettem. Ide ültem az ablakhoz. De nem mertem átnézni hosszátok. A tekintetem ide tévedt az ágyam fölé erre a fehér ruhás leánnyra. Olyan különös kép ez.

Egy szép leány van odafestve fehér ruhában. Virágot szed, gyöngyvirágot. De nem köti csokorba, hanem amint leteszi azt a fehér gyöngyvirágot, egyenkint szedegeti le azokat a parányi fehér gyöngyszemeket a aztán eldobja.

Haragszom erre a leánnyra. Szivtelen — azért. Miért bántja azt a kis virágot?

Meg aztán a szája körül ott ül valami gunyos mosoly. — Mintha engem akarna ki-gunyolni.

Már régen ki akartam vitetni. — Nem szeretem nézni. De mikor megmondtam Verának, az öreg cselédnek, hogy vigye ki, keresztet hányt magára és majdnem riva fakadt, hogy hagyjam csak itt, a hely van.

Mikor megkérdeztem, hogy hát micsoda kép ez, olyan bolond dolgokat beszélt ez az öreg fehér cseléd.

— Tudja édes lelkem ifjúr, — csunya jószág ez a kép. Az Isten átka van rajta. Megérez minden rosszat és ha valamit megérez, akkor magától megindul — anélkül, hogy valaki a kisujjával is hosszányulna. — Ugy-e nem hissi, pedig így van.

— Három éve, mikor még az öreg nagyságos ur is élt, akkor történt. Az öreg nagyságos ur künn volt a pusztán.

— Egy este éppen itt rakosgattam egyet-mást s Uramfia, egyszer csak nagy zuhanással leesik ez a kép. — Másnap aztán beállít ám az öreg János huszár s mondja, hogy az öreg nagyságos ur meghalt. Csunya halála volt nagyon.

— Azóta aztán megint itt lógott ez a kép és úgy két esztendeig nem is kíváncsított le. Hanem most egy éve korán reggel megint leesett. Nem is mertem szólani senkinek. Csak úgy magamban remegtem. És

nagyon könnyen felismerhetnék, hogy azok az ugynevezett apostolok csak álarcot viselnek és idegen érdekeknek szolgáló szerepet játszanak közöttük; hisz látják, hogy azok, akik örökösen csak a munkásnép nyomorusága fölött jajgatnak előttük, maguk uri módban daskálkodnak, a melyet tisztességes uton nem szerezhetnek; tudniok kell, hogy a munkásnép kiszípolozói ellen mennydörgő apostolok maguk soha sem forgatnak kalapácsot vagy gyalut; beszélnek az elviselhetetlen munkateherről anélkül, hogy maguknak fogalmuk lenne annak súlyáról, mert hisz egész életüket henye semmittevésben töltik el; dúsan jövedelmez nekik a népbolondítás az elámitott dolgozó munkásnép kicsalt filléreiből, de még inkább abból a vérdíjből, a mely nekik a nép félrevezetése fejében a hatalom kezelőitől kijár.

Hanem azért a hatalom rosszul számított, ha azt hiszi, hogy azok, akik a népjogok kiküzdését irták zászlójukra, a titkos emisszáriusok által felbujtott nép támadásaival szemben felhagynak az általános szabadságért folytatott harcukkal s megvetik a népet, amely törekvéseit nem tudja méltányolni. Nem, az az ellenzék, amely maga birtokában van már azoknak a jogoknak, a melyeket ki akar terjesztetni a jogtalan népre is, nem hajhász önös célokat, nem követel ezért hálát a felszabadítandó néptől, következésképp ennek hállatlansága sem lesz képes eltántorítani az emberi jogegyenlőség magasztos eszméjétől.

A budapesti szocialistákéhoz hasonló botrányok csak azért érintik fájdalmasan ennek az eszmének önzetlen híveit, mert azok nagyon alkalmasak az igazi jogegyenlőség megvalósítását beláthatlan időkre elodázni, mert a hatalom birtokosai ezekre a botrányokra utalva iparkodnak bizonyítani, hogy azok a népretegek, a melyek jogokat követelnek, ezekre még nem érettek, s aki ezeket az államügyek intézésébe

nem hiába. Ra két napra a fiatal ur elemészette magát.

— Azóta aztán nem merünk hozzá nyúlni. Azóta itt van ebben a szobában. Ne kívánja hát az ifju ur, hogy kivigyem. Hadd maradjon itt. Tán má' megjobbult. Meg hát hova is tenném.

És hát itt hagyattam ezt a képet. Csak azért is, mert ilyen bolondos dolgokat mesélnek róla.

Ezt a képet nézem most is. Ezt a fehér ruhás leányt, ki oly szívtelenül tépi azokat a harmatos virágokat. És míg nézem, szemeim megtelnek könnyekkel és úgy látom, mintha ez a leány megelevenednék. Odalép hozzám. Még beszél is. Szárazon, hidegen.

— Mit keressz te a szomszédban? Mi dolgod akad ott? Azt hiszed, boldogság vár rád! Csalódot. Nem neked való az. Maradj te csak itthon, mint én. Mert úgy jársz, mint ez a virág itt a kezemben. Mikor kinyílik, én letépek. Még illatozik, harmat is ragyog rajta, de én mindentől megfosztom. Letépek az irmaid, levelét, virágát. Aztán hadd szóródjék el a levél, hadd veszítse el illatát.

— Te is így jársz. Szeretsz. Szereted a Tardos Gizit. És azt hiszed, hogy az is szeret téged. Majd meglátod, hogy nem sokára kitépik a szivedből azt a virágot. El is hervad, el is fonyad, nem is illatozik. De vérzik ám majd lelked is, a honnet kitépik. Csak aztán utána ne vesszen az is.

való befolyással felruházna, nem lenne kisebb könnyelműséggel vádolható annál, aki kést ad a gyerek kezébe.

Nekünk tehát, akik komolyan akarjuk, hogy ne legyen az államban csupán terheket viselő, de jogokat nem élvező néposztály, nemcsak felfelé kell követelnünk a jogegyenlőséget, de rajta kell lennünk, hogy felnyissuk annak a teherviselő jogtalan népnek is a szeméit, hogy meglássa, kik az igaz barátai és kik az ügyét eláruló alapostolok. Ha majd ezeket a Mefisztókat kiseprüzi köréből és csatkozok igaz barátaihoz: a hatalom sem lesz képes soká ellentállni jogos kívánságainak, mert a jog és igazság mindig nagyobb hatalom a szuronyoknál.

Hirek.

Pécs, 1897. április 22.

A háboru.

A mostani napoknak az a szenzációja, hogy Törökország végre-valahára kimondotta a boldogító igen szót. Ez az igen ezuttal ugyan nem szerelmi vallomás, hanem hadüzenet volna, de minden esetre édesebben hangzik Heliászra, Krétára, sőt meg az ultimátumozás grafomániájában szenvedő kül hatalmakra is, mintha a szultán törhetetlen ragaszkodásáról, soha ki nem alvó szerelméről biztosította volna Kréta szigetét.

Fiatal hadnagyocská ismerősöm van, aki csak nem rég váltott jegyet egy gyönyörű szép leánnyal. A mi katonatisztiaink ugyan — hála Istennek — még messze vannak onnan, ahol golyóbisek teremnek, de azért a legtöbbnek a történetkájában mégis csak izeg-mozog a marsallbot.

— Most vagyok Hugóra igazán büszke, szól a mi hadnagyunk jegyese, mikor a török hadüzenetről értesült.

— Hogy-hogy, jegyeztem meg, hiszen ez még csak nyitánya a háborúnak, amelyről még nem is tudhatni egész bizonyossággal, opera, vagy csak operette kerekedik-e belőle, meg hogy ez esetben is miféle szere-

Gunyosan mosolygott a leány míg beszélt. Engem meg valami lázas hidegség fogott el. Remegtem. Haragudtam erre a leányra, ki ily kínos dolgokat suttog a fülembe azon a száraz, hideg hangon.

Pedig már nem is volt mellettem. Ott függött a falon újra. Onnét mosolygott rám újra.

— Nem hiszek neked. Bolond vagy. Csak gyötörni akarsz, mint azokat a kis virágokat. Hazug vagy.

Az meg csak mosolygott. Elfordultam tőle. Oda néztem a Tardosék ablakára, hol gyöngyvirág nyílik. Ezek meg bölintgattak, mintha mondanák: — Ne higgy annak a fehér ruhás leánynak. Nem mond igazat. Boldog léssz.

Ezeknek hittem.

Most már sokszor járok Tardosékhoz. Kezdem megszokni a boldogságot. Hátha vége már az én nyomoruságomnak is. Most jön a jutalom.

Mert hát szeretem én azt a Tardos leányt igaz szerelemmel. Ő is azt mondja nekem. Hát mért ne lehetnék boldog, ki tiltja ezt nekem?

Most is Tardoséktól jöttem, bucsuzni voltam náluk, mert fürdőre mentek. Soká el lesznek.

Valami úgy fáj nekem, hogy elmennek. Ugy félttem én azt a rózsás arcú szép leányt.

pünk lesz benne: hőstenor, buffó, kórista, avagy megmaradunk a sugárnál . . .

— Mindegy, de tudja, a tisztí uniformisnak akkor van csak értelme, ha nem is nálunk de legalább valami civilizált világrészben egy kis háborucska folyik . . . Ez nagyon emeli az uniformist!

— Csakugyan! a Hugó ma nagyon schneidigul fest . . . *

Mohamedán harcos (Kréta előtt): Ah! milyen könnyű szívvel hulltok ti el a háboruban. Egyetlen nő sirja magát utánatok halálra. Bennünket egész hárem sirat oda!

Keresztény harcos: Ellenben megkönynyiti a halált, hogy nálatok száz feleséggel sem jár egy anyós, nálunk ellenben a hány feleség, annyi anyós!

Muzulmán harcos! Ah, értelek! Vassos ezredesnek bizonyára anyósa van Athónben! *

A graeculus úgy látszik nőni akar. A szarva — úgy látszik — megnőtt, majd kitünik, hogy letörte a török.

A szarva különben másnak is megszott nőni. Épen az ilyenek a legártatlanabbak.

Napirend 1897. április 23-án.

Naptár: péntek, ápr. 23. — Róm. kath: Béla. — Prot: Béla. — Görög-kel. (ápr. 11.) Nagypéntek. — Zsidó. S. Scheb. ünnepe. — Nap két 4 óra 41 percek; nyugszik 6 óra 44 percek. Hold két éjfélt után 1 óra 10 percek; nyugszik d. e. 9 óra 47 percek. Hold utolsó negyede este 10 óra 48 percek.

Időjárás: hőmérséklet 9 Celsius fok meleg; légnyomás 749. — Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz idő, hőemelkedés, később borulás várható.

— (Vidéki hírlapírók szövetsége.) A vidéki hírlapírók szövetsége első rendszeres igazgatósági ülését tartja meg április 25-én, vasárnap délután négy órakor Szegeden, a kereskedelmi és iparkamarában. Az elnökség és az igazgatóság ezen az ülésen számol be tevékenységéről. Ugyane délelőtt 10 órakor a felügyelő-bizottság tartja meg alakuló-ülését, amelyen az elnökség és lehetőleg az igazgatóság tagjai is megjelennek. A két ülés tárgysorozata a következő:

Meg aztán a magánytól is félek. Magamra maradok ezzel a fehér ruhás leánnyal, ki csak mosolyog azzal a gunyos hideg mosolylyal.

Bezáródik a Tardosék ablaka is. Oda is hiába nézek. Nem virit majd ki a muskátli, nem fehérlik majd a gyöngyvirág. Nem hinak, hogy menjek át. Hisz senki se lesz otthon.

Ujra magam leszek. Csak úgy magamba tervezetek majd. Ugy messziről gondolkok majd a Tardos Gizire, hogy mit csinál, hogy mulat.

Nem tudom, gondol-e majd ő is rám. Azt mondta ugyan, hogy igen. En elhiszem, — csak itthon volna újra. Mert hát igérni könnyű mindent. Nem sok kell hozzá.

Harangszó után botorkáltam hazafelé. Künn voltam az akácokban.

Mikor Tardosék háza előtt elmentem, az András gyerek kikiáltotta, hogy egy hét múlva megjönnek.

Örültem neki. Ujra boldog leszek. Előlről kezdjük azokat a szép órákat.

Boldogan siettem haza. A konyhában a Verával találkoztam. Ott sopánkodott a kemence mellett. Mikor megkérdeztem, hogy mi a baja, hát olyan siró hangon beszélt, hogy majd a szeme közé nevettem.

— Jaj édes lelkem ifjur, eda vagyok. Mert hát alig hogy elment, benéztek a sze-

— **(Statistika az utakról.)** A statisztika, mint olyan, kétségtelenül igen hasznos és tiszteletreméltó tudomány. Hogyan értesülne például arról az emberiség, hogy hány dajkált kised van a nyugati államokban, mennyi sápfog esik a művelt népek asztal kulturájának áldozatául, a nagyságos urak százaléka hogyan aránylik a földtúró népéhez, a bibliában hány pontosvessző van és a tavasszi divat fellendülése minő arányban áll a migrén elterjedésével. A kereskedelemügyi miniszter urat egészen más kimutatás szórakoztatja. Ő a törvényhatósági utakról kíván egy kis akta-tanulmányt s ezért tegnap sürgősen felhívta Pécs város hatóságát, hogy az összes statisztikában hivatalosan kéjelgő hivatalnokokat mozgósítsa ennek érdekében.

— **(Szóhámos ékszer-vigécek.)** Sokat fordulnak meg az utóbbi időben nálunk is a fekete bőröndjeikkel azok a vigécek, a kik sokat mutatós, de annál kevesebbet érő ékszerekkel házalnak most, hitvány portékáikat erőszakoskodva kínálják, egy szóval a jóhiszemű közönséget érsékenyen megkárosítják. A brillant és gyémántnak salkajait, olcsó köveket foglalnak aranyba és ezekből fülbevalókat, gyűrűket és különböző ékszereket készítenek. A hol megjelennek, ott mozgósítják az összes hordárokat és házról házra küldve őket, nagy hanggal és éktelen dicséretet követve ajánlják portékáikat. Társul veszik az erre szívesen vállalkozó gseft embereket, kik aztán alaposan megfejtik a lépre kerülő balekekat. Figyelmeztetjük a közönséget, hogy ne higgyen ezeknek az ékszerben utazó commis voyageuröknek. Az általuk megvételre ajánlott ékszerek 80 százalékkal olcsóbban kaphatók más jónevű ékszerésznél, például Schönwald Imrénél. Ezek a csalásban utazó vigécek rendszeresen csalják lépre a vevőket, hogy merész meséket találnak ki, hogy egyik-másik ékszer ezé meg amazé a grófé, báróé, nagy uró volt, ki szorult körülmények közé jutva, tul adott azokon. Az ékszerek hitvány kövei még nagyító üvegen is alig ismerhetők fel és éppen ezért igen könnyen félrevezethetők azok, kik e századvégi kalmároknak beugrauk.

— **(Kutba fult.)** Málom községben Farkas Jánosné, régóta eskóiban szenvedő öreg asszony, tegnap reggel a kutra ment, vizet meritendő. Éppen midőn a vedret fölhusni akarta, lépte meg régi nyavalyája s a kutba esett, ahol csak a később arra menők találták meg meghidegült testét.

— **(Csöd.)** Gerő Antal, villányi lakos bejegyzett vegyeskereskedő ellen a pécsi kir. törvényszék mai nap a csödot elrendelte. Csödbiztos Bogya y Pongrác, kir. törvényszéki bíró; tömeggondnok Rásky Béla dr., helyettese Kelemen Mózes dr. pécsi ügyvédek. Igénybejelentési határidő június 1.; felszámolási határnap június 9.

— **(Állatjárványok.)** Feked, Göröcsöny, Beremend és Herceg-Sz. Márton községekben a sertésvész újlag kitört s nevezett községek sertésállományát alaposan megdezsmálta, Szóked községben a juhok között pedig a rühkór lépett föl járványszerűleg;

miért is fentebb nevezett községek a mai naptól kezdve hatóságilag sár alá helyeztetek.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Tehenek érezte Beta Sándor kenyi legény az életet, pedig még csak most látta meg a 18 ik tavaszt. Nem talált semmiben örömet, sehol sem lelt vigaszt; azért elhatározta, hogy öngyilkossá less. Mielőtt elhatározását végrehajtotta volna, meggyónt és megáldozott, hogy így bűneitől megtisztulva költözhessek a boldogabb hazába, a hol nincs többé földi nyomor és szenvedés. Esteli szürkület után ki is ballagott a vasuti töltésre, hogy ott megvárva a 11 órai vonatot, a sineken haljon meg. Le is feküdt merész elszántsággal a sinekre; de az éber vonatvezető meglátta őt és hatalmas füttyüléssel iparkodott elriasztani. Beta azonban csak tovább is fekve maradt a sineken s már-már közel volt a megemmi-süléshöz, midőn a vonatvezető hirtelen leeresztette a hóékét és assal kilökte az öngyilkosjelöltet, a ki egy hatalmas nyekkenéssel vágódott a vasuti töltés mellé. Beta életben maradt, csupán fején szenvedett szódást.

— **(A harmadik polgármester.)** Élénk eszmecsere folyik a terony alatt a városok újrendezéséről nyilvánosságra jutott s lapunkban is tárgyalt reformok dolgában. Az is van abban, hogy a reformok szerint a 30,000 lakosságon tul népes városoknak két polgármestere lenne: egy a király által kinevezett, egy választott. Az első, aki csak reprezentál, a másik, aki közigazgat. Tárgyalták azt is és komoly szóval hoztátette valaki a teronyalji tanácskozásban:

- Akkor Pécsnek három polgármester kell. Kettő nem elég.
- Miért?
- Hát az egyik, aki reprezentál, a másik, aki közigazgat . . .
- No, a harmadik?
- A bankett-rendező.

Varázsgyűrűk legújabb rendkívül finom, elegans kivitelben, igazgyöngy, rubin, nemes opálokkal ékítve 5 frttól 14 frtig. Legszebb jegygyűrűk, legdivatosabb női órák, lánczok, karkötők, fülbevalók, valódi ezüst evőkészletek, asztali állványok, czukordobozok, gyertyatartók, serlegek, babérkoszorúk, sétatotok stb. a legnagyobb választékban egyedül

SCHÖNWALD IMRÉNÉL

Pécsett, Király-fő-utcza, a Hattyuépületben, szerezhethők be.

Művészet, irodalom.

○ Szintársulatunk Ujvidéken. Somo gyi Károly, a pécsi nemzeti színház igazgatója társulatával Ujvidéken husvétvasárnapján kezdte meg előadásait. Szinre került zsefolt ház mellett Bokor J. „Télen“ című népsziműve. A tisztajövedelem egy részét Somo gyi jótékony célra fordította. Hunya di József, a Népszínház volt tagja és Ligeti Mari primadonna énekszámait a közönség több ízben megismételtette, a többi szereplők is részesültek bőven a közönség tapsai-ban. Második előadásnak Décsy „Utolsó szerelem“ című vígjátéka ment. A fényes ruházat, a szép díszletek, a kitűnő rendezés emelték az ugyis magas nivóju előadás színvonalát. Lajos királyt Hevesi Gábor sze-

mélyesítette. Laczfó Apor nehéz szerepét Csiki László kitűnően oldotta meg. Drugett Máriát P. Kovács Mariska adta kedvesen.

○ A művelt magyar családok lapja. Csodálni való dolog, hogy milyen gyorsan tudta egyetlen hetilap maga köré csoportosítani a magyar irodalom és a magyar művészet számottevő művelőit. Csak Herceg Ferenc lapjának, az UJ IDŐK-nek sikerült ez, meg is szerette azóta minden művelt család, mert az Uj Idők hű tükre a magyar izlésnek és gyűjtő-helye a talantomok legjavanak. Regényei, elbeszélései, rajzai legjobb íróink tollából kerülnek ki, képeit a magyar művészek egész gárdája szolgáltatja. Meglátszik ennek a lapnak minden ízén, hogy becsületes törekvéssel ápolja a hazai irodalom és művészet minden ágát s azért amit ad, nemcsak finom, előkelő és magas színvonalon álló, hanem egyuttal igazán magyar is. Az Uj Idők minden száma tanuságot tesz erről, elég betekinteni a legutóbbi füzetekbe is, hogy meggyőződünk róla. Épen most folyik ebben az ujságban a szerkesztőnek, Herceg Ferencnek regénye, azonkívül sűrű változatban találunk bennök a lap két főmunkatársától, Bródy Sándortól és Mikszáth Kálmántól cikkeket, hosszabb elbeszéléseket. A mostani évnegyed kedvező alkalom arra, hogy a magyar családok, akik még nem járatták ezt a kitűnő folyóiratot, közelebből megismerkedjenek vele. A kiadók kérésre mutatványszámot is küldenek belőle, aki pedig legalább félévre előfizet az Uj Idők-re, az díjtalanul megkapja a Gyurkovics-lányok pompás színes nagy képét, a mely rövid idő alatt annyira megnyerte a közönség tetszését, hogy most már az előkelő szalonok legszébb ékeségei közt találjuk. Az Uj Idők-re a magyar művelt családok ez egyetlen igazi magas színvonalon álló képes folyóiratára előfizetni a kiadóknál (Budapest, Singer és Wolfner könyvkereskedése, Andrassy-ut 10.); az előfizetési díj negyedévre 2 frt, félévre 4 frt, egész évre 8 frt. Melegen ajánljuk ezt a finom hetilapot olvasóink figyelmébe.

○ Magyarország megújodása. Az Athenaeum részvénytársaság kiadásában megjelenő, a „Magyar Nemzet Története“ című tíz kötetes nagy munkának (millenniumi kiadás) kilencedik kötetéből (A nemzeti államalkotás) most jelentek meg a 103., 104. és 105. füzetek, a melyekben Ballagi Géza tovább folytatja az 1815—1848 közötti időszak történetének leírását és eljut a mindinkább erőrekapó és népszerűvé lett szabadelvű irány elfojtására tett intézkedések ismertetéséig. Az 1836 iki trónváltást, Ferenc császár halála és V. Ferdinánd trónralépésének, nevezetesen az osztrák császári cím és a magyar királyi cím használatának körülményeit, erre nézve az országgyűlési vitákat rendkívül érdekesen és tanulságosan írja le Ballagi Géza ebben a könyvében. Ezek a füzetek is tele vannak erre a korszakra vonatkozó igen szép szövegekkel. Majdnem minden második lapra esik egy-egy szövegekép. Ezen kívül pompás műmeilékletek vannak a füzet-hez csatolva. Így „Gróf Széchenyi István“ arcképe Amerling Frigyes festménye után, melynek eredetije a M. T. Akadémiában

látható; — „A nemzeti színház megnyitó előadásának szinlapja“ sikerült hasonmás; — „Az országgyűlési tudósítások 20 száma“ Kossuth Lajos kéziratának fakszimiléje; — „Az országgyűlési ifjuság bucsuja Kőlcsey Ferencről“, a Nemzeti muzeumban őrzött eredeti kézirat hasonmása; — „A nemzeti színház“ egy 1837-iki rajz után. Az egyes füzetek ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben. Előfizetési ár negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Az előfizetők minden szombaton egy-egy füzetet kapnak.

Törvényszék.

§ Husvét a törvényszéknél. Az elnök (idegesen): Őrmeister, azt az embert, aki a padot úgy nyikorgatja ott, utasítsa ki azonnal!

A teremőr: Nagyságos uram, itt nem mozgatja a padot senki.

Az elnök: De hát akkor miféle fül-sértő zaj ez?

A teremőr: A zsidó hallgatók máceszt ropogtatnak, mert husvétjuk van.

§ A foglalo miatt. Friedmann Salamonné Weiss Róza, aiai lakosné Schwarz Samu, ugyanottani lakostól valami adás-vétel megkötésének foglalojául 50 frtot vett fel. Az adásvétel azonban még sem jött létre s ekkor Schwarz a foglalo kétszeresét követelte vissza az aszsonytól, a mi törvényszéket őt megillette. Friedmanné azonban rá se hallgatott, míg csak 1893. júliusában a pécsi

járásbíróságnál az be nem pörölte az 50 frt kétszerese és egyéb költségek erejéig. A pert azonban mégis Friedmanné nyerte meg, mert három tanuja volt, a kik azt bizonyították, hogy igenis visszaadta a foglalo kétszeresét Schwarznak, midőn az adásvételt meg bánta. Csakhogy ezek a tanuk kévéssel a per befejezése után többek előtt kibökkentették, hogy nekik 5—10 frtokat ígért Friedmanné, ha azt vallják, hogy ő a foglalo kétszeresét visszaadta felpereának, — s mivel előttük is azt állította, hogy igen is visszaadta, így őt nyugodt lélekkel tanusították est a bíróság előtt. Az e vallomást halló emberek meg most Schwarznak lettek a tanui, a ki ez alapon hamis tanuzásra rábírás miatt jelentette ekkor fel Friedmannét a törvényszéknek, a kik a jelzett vétség miatt vád alá is helyeztek és ügyében tegnap délután tartották meg a végtárgyalást. Ennek eredményeképpen aztán a bíróság a vádlottat, a kit Kereky Mihály dr. védett, elítélte 2 hónapi fogházra és behajthatatlanság esetén még 10 napi fogházra átváltoztatandó 50 frt pénzbüntetésre. Az ítélet ellen a vádlott és védője felebbezték; de felebbezett sulyosbitásért a kir. ügyész is, valamint kára iránt polgári peres utra utalt panaszos képviselője Székely Ede dr. ügyvéd is.

Közgazdaság.

Virágosnak a gyümölcsfák!

Nem mondom ugyan, hogy tán éppen-séggel nem volna eset reá, de annyit meg egész bátran állithatok, hogy nagy lelki fá-sultság és eltompulás kell ahhoz, hogy valakit egy florájában álló gyümölcsfa egész

hidegen hagyjon. Hiszen a ki csak egy pá-rányi érzéssel is bír, valóságos gyönyört kell éreznie, midőn valamely gyümölcsfát vi-rág pompájában maga előtt lát s majdnem lehetetlen, hogy lelkesülést ne érezzen a ter-méssel e remekének láttára. — A műkerté-szetnek sok tudós dolgot köszönhetünk, e nagyszerűséget utánoznia, mégis aligha sike-rülne neki.

S hogy e természeti remekmű még tel-jesebb legyen, a színvegyület is érvényesíti szerepét. A cseresznyefa hó szintű virágait nyomban követik a korai körtefajok fésségei, csakhogy ezekhez már rendszeren a kikikandikáló söld levelek adják az árnyékolást. A mandula és őssi barack pirosos virágai az egész fakoronát beritják be. Végül aztán kö-vetkesik az almafa remek alkatu virágaival, a melynek minden egyes fehér szirmát róssa szín lehetet csokolgatja. De hát hol is az a toll, a mely csak megközelítőleg is, e nagy-szerűséget leírni képes volna!

De fordítsuk meg az érmet a másik oldalára s tekintsük a gyümölcsfákat rea-lisztikus nézpontból.

Minden nézet megegyezik abban, hogy a mult ős gyümölcsészeti tekintetben jól viselte magát. A kevésbé avatott szemnek sem volt nehéz felismernie, hogy a fák már ekkor termő rügyekkel gazdagon megrakod-tak. S leszámítva azon némi kárt, a melyet néhány ónos eső a kajsinbaracknál okozott, mégis elégtelen várhattuk a tavaszt.

Mi természetesebb, minthogy a gazdag

szorgalmánál tán csak tudása nagyobb. Ez a munkája — melyben méltó osztályosa Balassa József, a hang-tani rész írója — koronája eddigi működésének. A nagy közönség, de meg az irodalom is, mely lépten-nyomon kétségben van egy-egy lingvisztikai kérdés fölöl, ebben a könyvben mindent megtalál, ami nyelvünk történetét, lélektanát világossá teszi előtte. A magyar tájszavak valóságos kincsháza Szinyey József Tájszó-tára, mely a Nyelvtörténeti Szótárral együtt a magyar nyelvkinca monumentalis gyűjteménye. Szerkesztője ritka buzgalommal és tudással írja össze anyagát a befejezéséhez közelgő műnek.

Nyelvünk és nyelvtudomány leggazdagabb forrása a népköltés. Népünk lélektanát, eredeti gondolkodás-módját, erejét és finomságát, szépségét és hajlékonysá-gát itt ismerjük meg. Ezért üdvözlünk örömmel min-den oly törekvést, mely a népköltés termékeit szá-munkra megőrzi. Ilyen Margalics Ede nagy magyar közmondásgyűjteménye is. A magyar közmondás a maga kurtaságával, egyenességével, szokszor humorával, hű tükre népünk eszejárásának. Margalics gyűjteménye hasonlítottanul felette áll minden eddigi ilyenmü gyű-jteménynek, akár rendszeres voltát, akár rendkívüli gaz-dag anyagát tekintve. Sok ezerre rug ama közmondá-saink száma, melyek először az ő gyűjteményében kerül-nek napfényre. Mert ő nemcsak a nép világába hatol be; nincs a magyar irodalomnak egyetlen terméke, hírlapban, vagy tudományos folyóiratban megjelent és idevágó megjegyzése, melyet a gyűjtő föl ne használt volna. A füzetekben megjelenő könyv mindenkinek hasznos szolgálatot tesz. Beneдек Elek a magyar

Szívesen olvassuk Lásár Béla könyvét: A teg-nap, a ma és a holnap című tanulmány-sorozatot. A divatos francia irányok könnyed, de amellet alapos ismertetése kapcsán az újabb magyar irodalom egyne-hány jelentősebb alakjával foglalkozik a francia iro-dalmi tárcák finom, szellemes hangján. Látóköre széles és tudása éles fegyvereivel a dolgok mélyére hatol; egy-egy észrevételével többet mond, mint mások oldal-nyi tanulmányokban. Könyvének első sorban ez az ér-dekessége. Reviczky, Jakab Ödön és Endrődy Sándor költészetét, nemkülönben az új magyar elbeszélők di-vatosabbjait igaz méltánylásukban ismerjük meg. A fiatal tudós tanulmányainak ígért második kötetét érdek-lődéssel várjuk.

A külföldi irodalmak is egyre gyakrabban akad-nak eredeti magyar ismertetésekre. Nagyban elősegíti ezt az akadémia népszerű könyvkiadó vállalata mely-nek során jelent meg Radó Antal kétkötetes munkája is Az olasz irodalom története. Az olasz irodalommal nálunk vajmi keveset foglalkoztak Császár Ferenc és Rényi Rezső ismertették egyes korszakait, de az eredetiség egyiknek sem kiválósága. Radó vilá-gos, könnyen áttekinthető, de amellet teljes képét nyújtja az olasz szellem alkotásainak. Nagyon megbecsülendő és a mi magyar irodalomtörténészeinknek eléggé nem ajánlható jó tulajdonsága Radó könyvének, hogy kerüli a kevésbé jelentős a a nemzeti irodalom fejlődésére kevesebb hatással volt írók bővebb méltatását, hogy annál többet szenteljen a nagyobb alakoknak. A szere-tet munkája e könyv; nemcsak a tárgyhoz való lelkesedést látjuk meg rajta, hanem a törekvést is, ily mun-

rügy képzést megfelelő dus virágzás követte, úgy, hogy gyümölcsfáink ez idő szerint ünneplő habitusban állanak.

Nem szabad azonban elfelednünk, hogy a virág még nem gyümölcs. Kedvező termékenyülés hozza csak meg azt, a mit gyümölcs-kötésnek neveznek.

Annyi bizonyos, hogy a mi szeszélyes időjárásunk nem igen szokott valami nagyon kedvező lenni ezen gyümölcskötésre s ezért még gyümölcsstermésről ez idő szerint nem is beszélhetünk. Ha hideg az időjárás, úgy a termékenyítő himpor a virágkelyhében nem képes kellően kifejlődni s így a gyümölcskötés is nagyon hiányos marad. Ha viszont ismét az időjárás száraz és meleg, úgy a himpor tokocskák oly ruganyosan pattannak fel, hogy a kiömlő termékenyítő himpor a bibék fölött úgy elszáll, hogy azokat terméketlenül hagyja. Ez esetben sincs valami nagy kilátásunk gyümölcs termésre. Az megszüntén el van általán ismerve, hogy tartós esők után sem várhatunk jó termést, a mennyiben a huzamos nedvesség a himport rendszeren elmossa. Itt azonban megjegyezni kívánom, hogy mivel a himport tartalmazó tokocskák felpattanása nem egyszerre és egy időben szokott történni, egy egy közbejött eső még korántsem szolgáltat alkalmat idő előtti aggodalmakra. Sőt egyes esetekben kívánatos is, a mennyiben a felpattanásnál a lég feszerejét mérsékli s így a megtermékenyülést is előnyösen befolyásolja.

Sokan azt sem látják szívesen, ha a

méh a virágok között szorgoskodik, erősen meggyőződve vélnék lenni arról, hogy azok a himport viaszkészítés céljából elhordják. Ez azonban nem egyéb, mint dédelgetett tévnézet. Feltéve azon esetet, hogy a méhek hordanak is el bizonyos mennyiséget a nevezett porból; azonban a természet sokkal gazdagabb mennyiségről gondoskodott, mintsem, hogy abból e kis megvámolás kárt okozna. Sőt a méh ilyenkor határozottan szívesen látott vendég, a mennyiben szorgoskodása közben akárhányszor öntudatlanul is a megtermékenyülést segíti elő.

Fordítsuk akkor inkább aggodó figyelmünket a fákon még megmaradt hernyókra, mert ezek kártékonyasága összehasonlíthatatlanul nagyobb, mint a mit a kis méhecske okozni képes volna. Gondolatimat tovább fűzve, azt sem tudom megemlíteni nélkül hagyni, hogy az idén aligha van szükség arra, hogy virágzó fáinkat megmegrázogassuk. Megcselekszi ezt helyettünk a majdnem mindennap ellátogató szél sokszor nagyobb mérvben is, a mint azt talán szeretnők.

Miután a gyümölcskötés és annak megféggesedése nagyon közel esnek egymáshoz, nem fog ártani, ha elvirágzás után azonnal hozzálátunk az előzetes védekezéshez. Ez pedig abból áll, hogy estefelé szélesendes időben a fák alatt néhány kénszeletet egettünk el. Nem állítom, hogy ezen eljárás teljesen biztos szer; de annyit öntapasztalatból

mondhatok, hogy a gyümölcs elféggesedését előnyösen akadályozza meg.

Befejezésül csak annyit, hogy gyümölcsfáink szépen és gazdagon virágoznak, helyel-közzel még minden várakozáson felül is. Mégis azonban manap még nagyon korai volna bőséges gyümölcsstermésről álmodozni. Igaz ugyan, hogy virág nélkül nincs gyümölcs; de azért még a virág sem egyéb, mint a reménység bölcsője.

Sabolcsbányatelep. Liebbald Béni.

□ **A kamarák panasza.** A miniszteriumokban, de kiváltképpen a kereskedelmi miniszteriumban nagy mértékben kapott lábra az a divat, hogy a közigazdasági ügyeket és a gyakorlati intézkedéseket a szakértő kereskedelmi iparkamarák meghallgatása nélkül csak úgy a miniszteriumi irodákból intézzék el se gyakorlat természetes következményeképpen — olyan miniszteri rendeletek kerülnek ki, melyekről nyilvánvaló, hogy a gyakorlati életet csak a miniszteriumi iroda ablakán át ismerik s egyébként is magukon viselik a bürokratikus kormányzat minden ismervét. A kereskedelmi és iparkamarák mellőzése az utóbbi időben annyira megy, hogy a miniszterium például még a kamarai törvény ujjáalkotására vonatkozólag sem kért véleményt a legközvetlenebb érdekeltől. A kamarák ebben és a miniszterium több intézkedésében törvénybiztosította hatáskörüknek megsértését látják s ezért — mint értesültünk — azzal a szándékkal vannak, hogy feliratilag fejezik ki panaszukat a kormány előtt s ha ez sem vezetne eredményre, úgy az országgyűlés elé viszik sérelmeiket s itt kéri az orvoslást.

kákban szűkölködő irodalmunknak minél jobbat, minél tökéletesebbet nyujtani.

A Kisfaludy Társaság, amint annak idején maga gondozta a magyar Molière-kiadást, most a művelt magyar közönség igényeinek megfelelő Molière-életrajzzal kívánja a munkát betetőzni és megbizta Haraszti Gyulát Molière életrajza megírásával. Haraszt derekasan megfelelt feladatának. A franciák meglehetősen gazdag essay irodalmában is alig van ehhez hasonló terjedelmű, alapos életrajza a vígjáték halhatatlan mesterének. Két terjedelmes kötet ad számot a költő élete történetéről és munkái esztétikai méltatásáról. A nagy gazdag anyaghalmaz, mely az életrajz szerzőjének reni delkezésére állott, a kritikai szemlélés rostáján megtisztulva kerül a magyar olvasó elé. Itéleteiben mindenkor az általános francia felfogásra törekszik úgyhogy a magyar közönség Haraszti könyvében minden tekintetben jeles Molière-életrajzot kapott. Huszár Vilmos tanulmánya egy sokat vitatott, érdekes kérdést tárgyal: Rousseau és iskolája a regényirodalomban. Kétségtelenül sok adat állott szerzőjének rendelkezésére. Brandes nagy munkája, a német és francia irodalom sok idevágó könyve, ami munkáját nagyban megkönnyítette. Amit Rousseau-nak idegen irodalmakra való hatásáról ír az nem is új; de sok érdekset mond el egynehány magyar íróról, könyvről, többek közt Eötvös Karthausjáról, a mi tanulmányát érdekessé teszi. Hevesi Sándor könyve Dráma és színpad címen a modern színpadot uraló irányokkal, divatos írókkal foglalkozik, fiatal esztétikustól ritkán tapasztalt józansággal és tanultsággal. Mert nemcsak

az érdekes amit Dumasról, Sudermannról et consortes ír, hanem ahogy vonatkoztatja a mi viszonyainkra, ahogy rácafol Arisztoteleszre és egy csomó modern ferde fölfogásra. Tiszta, világos és mindenekfelett eleven stílusa pedig kellemesen üt el az ilyfajta magyar könyvek megszokott módjától. Aki a modern színpad csinját-binját megismerni óhajtja, annak Hevesi könyve jó szolgálatot fog tenni. Kritikai ismertetések érdekes gyűjteménye Vég h Arthur terjedelmes könyve, a Tanulmányok is. E literary gentleman finom megfigyelései ezek a hetvenes évek divatos és fölkapottabb íróiról, közben-közben egész essayszerű kiterjeszkedéssel a tárgyalta műfajra. Flaubert, Sámí, Szűry egy egy munkája beható és érdemleges méltánylásban részesül, mely jó mintául szolgálhat a mai könnyen végző kritikákak. Becsesek idegenből fordított tanulmányai is mint Boissier Virgilje, Martha C. „A szabadság a művészetben“ c. esztétikai tanulmánya.

A magyar nyelvtudomány haladásában lépést tart irodalomtörténetünkkel. A nagy Révai örökébe méltó utódok léptek; nyelvtudományunk újabb története korszakos, nagy alkotásokban gazdag. Kétségtelenül nagy érdeme van ebben akadémiánknak, mely közel hét évtizedes munkássága alatt mindenkor fölkarolta nyelvészetünket, pályahirdetéseivel, támogatásával kutatásokra buzdított, nagy munkák megjelenését segítette. Ő adta ki Simonyi Zsigmond Tüzetes magyar nyelvtanátis, mely Révai munkája óta bizonyára nyelvtudományunk legjelentősebb alkotása. Simonyi egy évtized óta példátlan munkásságot fejt ki. Nagy, korszakos munkák vallják őt szerzőjükül és

□ **Állatjárványok.** Megyénkben az e hétre kiadott legújabb hivatalos jelentés szerint az állatjárványok állása a következő: lépfene 3 községben 3 udvarban, takonykór 1 községben 1 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 10 udvarban, végül sertésvész 5 községben uralkodik. — Somogy megyében veszettség 2 községben 2 udvarban, takonykór 1 községben 1 udvarban, ragadós száj és körömfájás 2 községben 5 udvarban, sertésvész pedig 9 községben konstatáltatott. — Tolnavármegyében takonykór 2 községben 2 udvarban, ragadós száj és körömfájás 2 községben 17 udvarban, sertésorbánc 2 községben 3 udvarban, végül sertésvész 10 községben lépett fel.

□ **Tejgazdasági női munkásokat képző iskola** létesítését határozta el a földmívelési miniszter főleg azért, hogy ez iskolában ama kisebb gazdaságok részére, melyekben a korlátolt számú tehénállományhoz külön férfimunkást alkalmazni igen költséges volna, a háztartás körül fölhasználható oly női cselédek nyerjenek gyakorlati képzést, akik a tejkezelését s vajjá vagy sajtjává való földolgozását is szakszerűen ellátni képesek. Különben is kétségtelennek tartja a miniszter, hogy a legszigorubb tisztaságot igénylő tejgazdaságokban a női munkások nálunk is, mint a külföldön mihamarább biztos keresetet nyújtó alkalmazást fognak nyerni.

TÁVIRATOK.

— Törvénygyártó bizottság.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A magyar általános polgári törvénykönyvet előkészítő állandó bizottság tegnap ülésezett Erdély Sándor igazságügyminiszter elnöklete alatt, melyen résztvett Plósz Sándor államtitkár is Vavrik helyett, valamint Lányi Bertalan miniszteri tanácsos. A kötelmi jog kidolgozása a beteg Jellinek Arthur helyett Thiering Lajos táblabíróra bízott. Ezután a munkarend-koncepció fölött tanácskoztak általánosságban.

— **A keleti háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A görög trónörökös Larisszából a csataterre sietett.

A törököket a tirnavoszi ut mentén fekvő Eliasz erődnél feltartóztatták.

Az utolsó görög tartalék-osztályt is behívták. Athénből újabb csapatok mentek a határszélre.

A tegnapi konstantinápolyi táviratok megelőzték az eseményeket; mert Edhem basa ugyan már Larissza falai alá érkezett, de még be nem vette.

A török hadsereg három hadoszlopban nyomult előre; kettő Larissza elé ért, egyik meg közeledik Trikala felé. Larissza a döntő pont.

Epiruszban is erős harc folyik, hol a görög tüzéség sikerrel működik.

Manosz ezredes az imareti úteget elfoglalva, Filippiadeszt bevette, melyet a menekülő törökök felgyújtottak.

— **A szabolcsi főispán adatlása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti táv-

irata.) Szabolcs vármegye főispánjához báró Feilitzsch Arthur torontálmegyei főjegyzőt neveztek ki titkárnak.

— **Vaskorona.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Graenzenstein Béla pénzügyminiszteri államtitkár a másodosztályú vaskorona-rendet kapta.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	„ 1901. sz.*)	gyors „ „	8 „ 24 „
Bécs	„ 8711. sz.**)	vegyes „ „	8 „ 29 „
Vinkovce	„ 8702. sz.	személy „ „	9 „ 49 „
Budapest	„ 1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 34 „
Uj-Domb.	„ 1953. sz.***)	vegyes „ d. u.	2 „ 44 „
Brood	„ 1906. sz.***)	személy „ „	4 „ 20 „
Bécs	„ 3701. sz.	„ „ „	6 „ 37 „
Brood	„ 1908. sz.	„ „ este	8 „ 18 „
Budapest	„ 1903. sz.	„ „ éjjel	11 „ 30 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	„ „ „	8 „ 2 „
Uj-Domb-ról	1942. sz.	vegyes „ „	8 „ 23 „
Bécsből	8702. sz.**)	személyv. „	9 „ 39 „
Broodról	1905. sz.	„ „ d. e.	11 „ 18 „
Budapestről	1906. sz.	„ „ d. u.	4 „ 8 „
	1921.		
Vinkovcéről	8701. sz.	vegyes „ „	5 „ 50 „
Budapestről	1902. sz.	gyors „ este	7 „ 50 „
Bécsből	8712. sz.	vegyes „ „	8 „ 5 „
Broodról	1903. sz.	személy „ éjjel	11 „ 2 „

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Munka-és cseléd könyvek,

100 drb. 4 frt,

kapható Taizs József könyvnyomdájában Pécsen.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

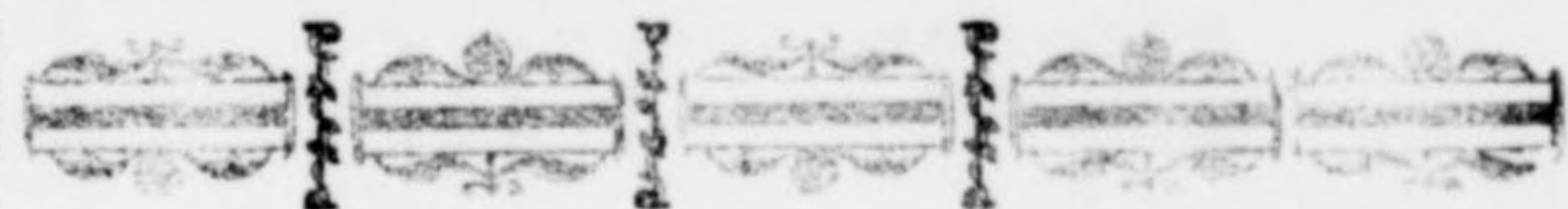

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

es. k. szab. udvari férfi- és gyermekruha gyári raktár

Pécsen, király-utca.

Harkányi fürdő.

Kénes hévviz, hőfoka 62 Celsius szerint.

Páratlan hatású izületcsúsz, köszvény, csúszos hűdések, bőrbetegségek ellen, fürdés, ivás, belélegzés, iszapborogatás. Márványkád- és horganykád-fürdők, tükörfürdő. Szálloda, gyógyterem, étterem, zene.

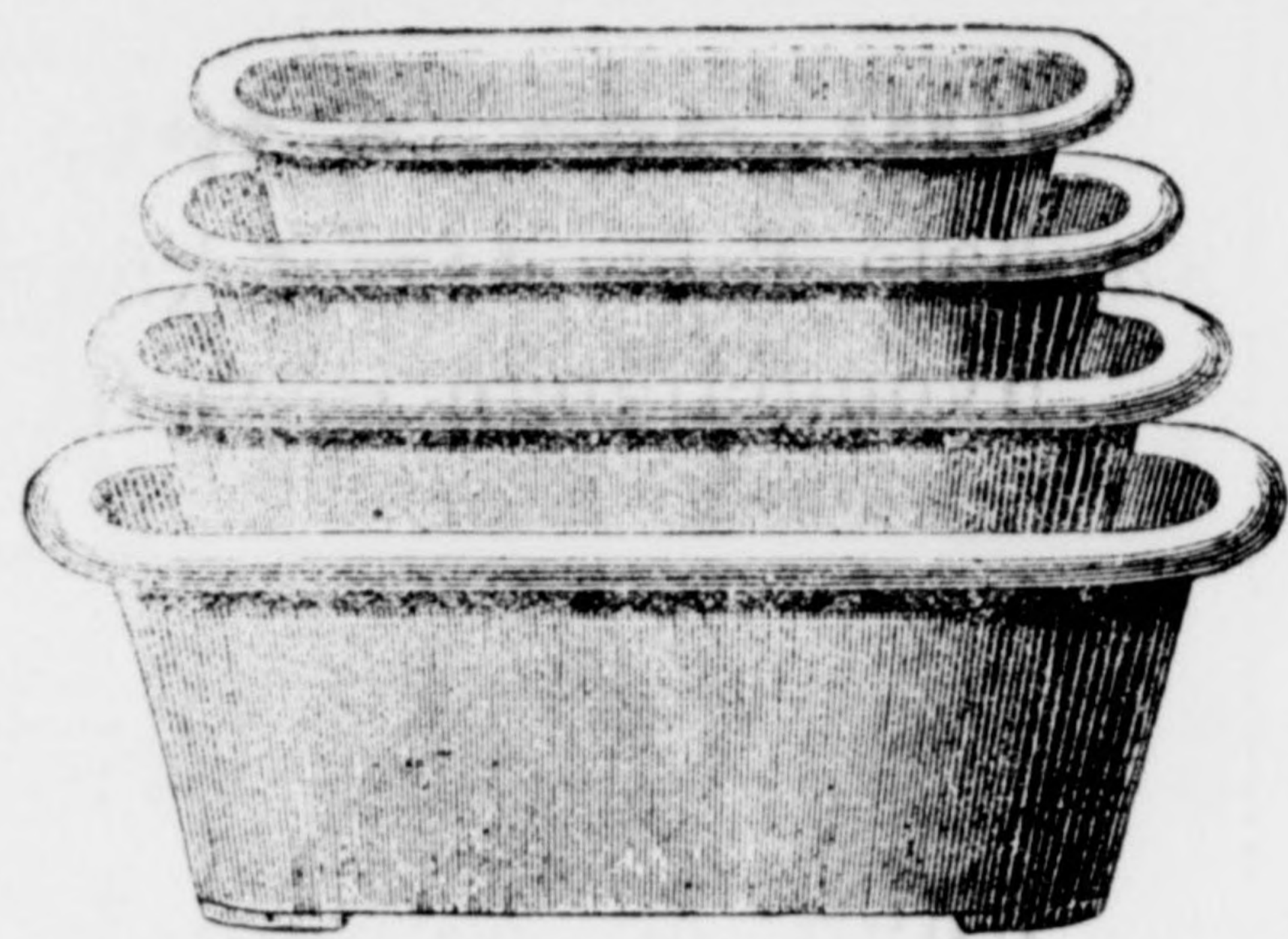
Saison május 1-től szeptember végeig.

Közlekedés: Vókány vasuti állomástól (Pécs-Mohácsi vasutvonalon) kocsin kitűnő országuton Siklóson át egy óra alatt Harkányba.

A fürdőfelügyelőség.

CSUKÁS ZOLTÁN épület- horgany- és mű-bádogos

Pécsett, király-utca 28. szám, a „pánczéloshoz.“

Ajánlja saját készítményü
legjobb szerkezetü
jégszekrényeit,

valamint erős

fürdőkádjaikat,

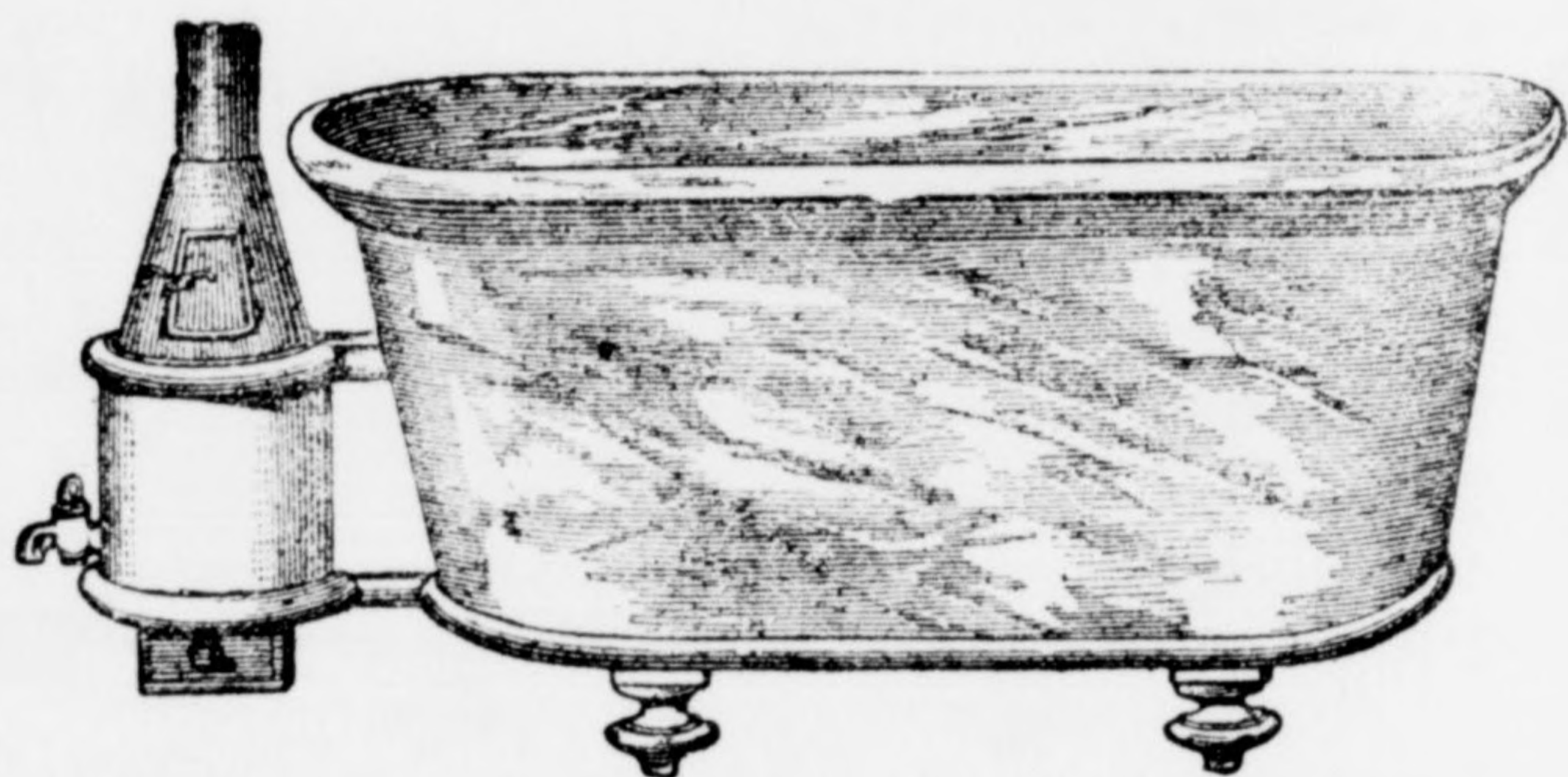
vizvezeték és fürdőberendezéseket,

szagtalan angol closetek

fölállítást, nagy vá-
lasztéku

konyhaberendezéseit:

Tető- és toronyfedések,
tetőcsatornák és czink-
ornamentikai munkák,

csatorna- és bádogtető javítások és festések a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak.

(Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.)

Árlejtési hirdetmény.

Alulírott mint HALÁSZ LAJOS bonyhádi kereskedő cég csődtömeggondnoka, a csődválasztmány határozata alapján ezennel közhírré teszi, hogy a csődtömeghez tartozó s a csődleltárban 113—751. 768—970. 979—1037 tételszámig felvett 5489 frt 35 kr-ra becsült

vas- fűszer- és anyagáruk,

ugy a csődleltár 752—767. 971—978. 1038—1042 tételéig felvett s 354 frt 70 kr-ra becsült üzleti felszerelés zárt ajánlati uton a következő feltételek mellett adatik el.

1. A zárt ajánlatok alulírott tömeggondnoknál 1897. évi május hó 5. napjának délelőtti 12 órájáig adandók be, későbbi ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

2. A zárt ajánlat beadásával egyidejűleg a becsérték 10%-a vagyis 584 frt 40 kr. bánatpénz gyanánt készpénzben vagy állami óvadékképes papirokban ugyancsak tömeggondnoknál elismervény mellett leteendő.

3. A csődtömeg a leltár helyeségeért ugyan nem szavatol, s így e czimen a vevő kifogást nem emelhet, de jogukban áll a zárt ajánlatot beadni szándékozónak az áruraktárt és felszerelést, ugy a csődleltárt f. é. május hó 5-ig betekinteni és pedig a csődleltárt minden délután 2—3 óráig a raktárt pedig délután 3—5 óráig.

4. A csődválasztmány az ajánlatok elfogadása vagy el nem fogadása felett 1897. évi május hó 5-én délután 3 órakor határoz s határozatát alulírott tömeggondnok irodájában nyomban ki is hirdeti.

5. A kinek ajánlatát a csődválasztmány elfogadja, vevőnek tekintetik s az tartozik az egész vételért legkésőbb 1897. évi május hó 14-ig készpénzben lefizetni.

6. Vevő tartozik az áruraktárt és felszerelést legkésőbb f. évi május hó 30-ig átvenni.

7. A vétel után járó kincstári illetéket vevő tartozik viselni és ennek lefizetését az áruraktár átvétele előtt a tömeggondnok előtt igazolni.

8. Amennyiben vevő az árlejtés feltételeknek eleget nem tenne bánatpénzét elveszti s az áruraktár a csődtömeg rendelkezése alá visszaesik.

Kelt Bonyhádon, 1897. ápril hó 17-én.

Dr. MÜLLER JÁNOS
csődtömeggondnok.